

De Zeezwaluw in de renovatie deel 6

De Zeezwaluw is weer 3 weken verder in de renovatie. Vorige keer hebben we jullie in een foto collage laten zien dat het lijfhout vastgeplakt in de juiste buiging en met klemmen op de plek werd gehouden.

Intussen is de hele romp-rand voorzien van een mahonie houten lijfhout en voetrand, prachtig!

We zijn er wel heel erg enthousiast over, zullen jullie wel denken. Als je goed naar de foto kijkt, zie je hoe het geworden is.

De foto van het voorbeeld stukje, zie je hoe beide stukken in-elkaar passen en op het dek zit. De voetrand steunt op de

romprand die tegen het multiplex gelijmd (epoxy) zit. Het lijfhout past in de uitsparing van de voetrail en zit vastgelijmd op het multiplex. Op de andere foto is er geen naad in het uiteindelijke resultaat te zien, maar een mooie holle vorm.

Dat is het resultaat van Gert zijn speciaal ontworpen en heel bijzondere gemaakte mahoniehouten constructie. Die zit zo muurvast terwijl er geen bout of schroef aan te pas is gekomen.

Note: uitleg van de Japanse houttechniek;

Kumiki (組木) is een traditionele Japanse houtbewerkingstechniek waarbij houten onderdelen via complexe, in elkaar grijpende verbindingen worden samengevoegd. Het belangrijkste kenmerk van kumiki is dat er geen spijkers, schroeven of metalen verbindingstukken aan te pas komen.

Deze "Gert-constructie" lijkt/is een Japanse Kumiki puzzel.

Dus geen kans op inwateren via een bout of schroef en daardoor geen kans op lekkage! Daar tekenen we voor, maar bovenal is het prachtig gemaakt en vormgegeven, het lijkt namelijk één geheel. Nadat het geheel geschuurd en in de lak is gezet, zie je zelfs de naden niet meer.

Intussen zijn er ook al behoorlijk wat 5cm brede teakplanken op de juiste plaats aan dek gelijmd. Met lijklemmen wordt de teakplank tegen het lijfhout geklemd en volgt zo de juiste ronding van het dek.

Op de ene foto zie je een rechte plank bij de ronding liggen. Op de volgende is de plank vastgelijmd met bondingkit en vastgeklemd met lijmtangen, terwijl de overdwarse hulphoutjes de kit de juiste druk

geven.

Zo komen de planken stevig op het multiplex vast te zitten.

Zo

wordt plank voor plank van voor naar achteren aangebracht. Soms zit er een "obstakel" in de weg, zoals een wantputting. Met veel vernuft worden de teakplanken dan aan de kopse kant dusdanig ingezaagd dat ze precies om de wantputting heen passen, zoals op de detailfoto goed te zien is.

Maar zodra er 1 "gang" teakhout van voor naar achter gemonteerd is, kan er niet direct een volgende gang naast geplaatst worden. De kit moet eerst uitharden. Dan kunnen de klemmen eraf en de naar de open zijkant uitgepilde lijm verwijderd worden. Dat en de beoogde symmetrie zijn de redenen dat BB en SB gelijk oplopen.

In het midden komen de BB en SB teakplanken samen. Op dat punt wordt later een mahoniehouten visgraat tussen gezet.

Zodra er 2 of 3 "gangen" aangebracht zijn, wordt de toekomstige kitnaad van 5 bij 5 mm keurig uitgefreest.

Gert en Riens hebben regelmatig werkoverleg op niveau om te bespreken hoe en waar het dekbeslag etc. geplaatst zou moeten worden. Er wordt namelijk geen replica van de oude situatie gebouwd. Door voortschrijdend inzicht laten we nu verschillende stukken dekbeslag vervallen. Het kleine kontje krijgt een ander aanzien maar.... verliest niets van haar elegantie.

Nu Gert druk aan het werk is aan dek, houden wij ons bezig met de mast, spi-boom en giek zoals we de vorige keer vertelden.

Intussen zijn alle drie objecten helemaal gereed.

Ze zijn voorzien van 3 lagen Alexseal 161 voor aluminium en 3 lagen Hammerite Ultima. Tis nu even een ander gezicht dan toen we de vermoeide objecten in de loods legden voor hun schoonheidsbehandeling. Ze zien er nu prachtig uit!

Bij binnenkomst na soppen en schuren

Na alle schilderwerk is het een schoonheid geworden

Zeker nu het afplakband is verwijderd, de lieren weer hun hoedje op hebben (op bovenstaande foto nog niet), de blokken en schijven weer gemonteerd zijn. Ook de radar-dome en radarreflector hebben weer hun plaats ingenomen.

Als finishing touch hebben we de zwarte kikkers aan de mast nog even geschuurd en van een nieuw zwart Hammerite verfje voorzien.

We kregen een compliment van Jannie en Gert voor onze noeste arbeid. Zij hadden geen ervaring met 1-component Hammerite en waren aangenaam verrast door het resultaat.

Volgens het opschrift op het blik zou Hammerite verf 12 jaar mee moeten gaan. Fingers crossed!

Na deze klus mocht Riens gaan stoeien met de 4-lieren (2 grote en 2 kleine) die van de kuiprand zijn verwijderd.

Zo staan normaal de lieren op de kuiprand

Splitsing bij overgang zwart en RVS

De moeren waren eraf gehaald en de lier kon intact (met flink wrikken) worden verwijderd. Qua onderhoud waren ze al gereed, maar vóór terugplaatsing, moet de RVS basis van de lier losgemaakt worden. Dat bleek een hele klus want bij de nieuwbouw zijn ze geplaatst en nooit weer van hun plek geweest! Nu moest de top van de onderkant af en dat was een hele klus! Flink korsten van jarenlang aangekoekte kit en zeewater wilden die scheiding voorkomen. Maar Riens kon met veel kracht en slimme technieken de scheiding bewerkstelligen.

Nog een geheel

Daarna moest van beide delen alle onrechtmatigheden worden verwijderd voor er gepolijst kon worden. De bouten en moeren werden zorgvuldig met een staalborstel op de boormachine schoongemaakt voor hergebruik.

Ondertussen maakte Riens veel foto's om bij de terugplaatsing op de kuiprand en de samenstelling van de twee delen, geen fouten te maken. Er bleken verschillende maten bouten per lier te zitten. Wel handig als je weet waar welke thuishoort.

Hij is los

Ondertussen was Ineke druk met eenhandige klussen (oude spullen uitzoeken en weggooien), binnenbetimmering aflakken, losse kastplankjes schuren en lakken etc. Zo zie je maar, druk met van alles en nog wat, maar ze moeten wel gebeuren!

De Zeezwaluw was qua wantputtingen voor de verstaging gebouwd als 2-master. Echter, ze werd nooit als zodanig getuigd. De puttingen zaten er dus wel. Die hebben we nu laten vervallen aan dek om weer een lekkage bron te dempen. Onderdeks zit de basis van alle vervallen wantputtingen er nog steeds. De 2de voorstag laten we ook vervallen, we hebben het in de 27 jaar dat we met de Zeezwaluw zeilen, slechts 2x gebruikt. Doordat de bevestiging van de stag boven in de mast altijd "zijwaarts" in de slaapstand staat, brak ze 1 x per 4 jaar door verkeerde spanning. Ook hier blijft alles onderdeks intact, compleet met de

hydraulische cilinder. Het zou dus zo weer in bedrijf genomen kunnen worden. (nou ja zo...). Het boegbeslag wordt net iets anders geplaatst zodat de afwatering beter wordt. Hek- en preekstoel blijven gelijk, maar de kikers worden beter gepositioneerd. En als kers op de taart, toch nog een nieuwe dek doorvoer. Want eindelijk krijgt de zwartwatertank zijn al jaren gereedhangende dek doorvoer voor afzuiging. In de toekomst kunnen we dan ook gebruikmaken van de poeps slurp afzuiginstallatie!

Zo zijn er diverse dingen die zijn vervangen, weggelaten of toegevoegd voor zo goed mogelijk gebruik. Daardoor krijgen we minder dek doorvoeren en minder kans op lekkage. Nu hebben we de kans om deze zaken aan te passen.

Alle door ons gedane klussen in de afgelopen periode hebben 3-handig gedaan. Ineke zat tot maandagmiddag 31 augustus nog in het gips. Bij controle op die dag bleek dat de breuken waren geheeld en ze zonder gips verder mocht. Bij het gips verwijderen, bleek de hand en onderarm toch nog heel erg dik en blauw van de breuken maar ook door de zware kneuzing van het gebied door de val. 3 weken waren onvoldoende om dat te laten verdwijnen. Bewegen was niet pijnlijk maar gewoon onmogelijk. Maar zoals de dokter zei: "flink de hand bewegen, de stekker uit de afwasmachine trekken en heel ouderwets de afwas met de hand doen". Die afwasmachine hebben we niet dus idd flink oefenen. Riens doet gezellig mee met het afwassen!

Met klussen aan de boot, krijg je genoeg handbeweging en elke dag ging het met sprongen vooruit. De hand werd langzaam dunner en beweging ging steeds beter. Het gezellige samen douchen was zaterdag helaas niet meer nodig en zelfs de was ophangen gaat nu perfect.

Vrijdagmiddag hebben we even geoefend of Ineke de ladder naar de kuip op kon lopen. Dat ging goed! Maandag gaan we kijken of ze de overstap naar de kuip ook zelfstandig kan maken. Hopelijk lukt dat en kan Ineke ook binnen in de boot haar verfkwast aan het werk zetten.

Als laatste wat fotos van afgelopen vrijdagmiddag 4 sept van het dek om te zien hoe de voortgang is.

SB gangboord

BB gangboord

het lijfhout en rand voor opbouw

Het gangboord is bijna gereed. Alleen het lijfhout wat tegen de opbouw aankomt ontbreekt nog. Ook hier heeft Gert weer een bijzondere constructie bedacht. Lijfhout en opbouwrand worden na montage net als de voetrail, voor het zicht 1 geheel. Volgende keer meer details en uitleg.

Last but not least, een heel mooi ijsvogeltje dat vrijdagmorgen op het zwemtrapje bij ons terras in alle rust aan het water zat. Riens kon rustig wat mooie fotos maken van onze gevleugelde bezoeker.

Wordt vervolgd

